

UOHSX00G4XG3

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0054/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-17300/2022/163

Brno 31. 5. 2022

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21. 4. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Národní muzeum**, IČO 00023272, se sídlem Václavské náměstí 1700/68, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 16. 6. 2021 JUDr. Jaromírem Císařem, advokátem, ev. č. ČAK 07145, IČO 66229375, CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o., advokátní kancelář, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-11825/2022/500 ze dne 6. 4. 2022 vydanému ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0035/2022/VZ vedeném ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek

- **„Dodávka a instalace osvětlení do expozice s tématem Dějiny“**, která byla zadávána jako veřejná zakázka malého rozsahu na základě výzvy k podání nabídky ze dne 29. 4. 2021, č. j. 2021/2211/NM, č. z. VZ210114, jež byla uveřejněna na profilu zadavatele dne 11. 5. 2021 pod systémovým č. NEN N006/21/V00011465, a na jejíž předmět plnění byla dne 18. 6. 2021 uzavřena kupní smlouva a smlouva o dílo s vybraným dodavatelem Atelier design MM s. r. o., IČO 25752499, se sídlem Popovice 4, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav,
- **„Dodávka a instalace stropního a nástěnného osvětlení do expozic s tématem Příroda a Evoluce“**, která byla zadávána jako veřejná zakázka malého rozsahu na základě výzvy k podání nabídky ze dne 21. 5. 2021, č. j. 2021/2600/NM, č. z. VZ210137, jež byla uveřejněna

na profilu zadavatele dne 26. 5. 2021 pod systémovým č. NEN N006/21/V00013369, a na jejíž předmět plnění byla dne 21. 6. 2021 uzavřena kupní smlouva a smlouva o dílo s vybraným dodavatelem Atelier design MM s. r. o., IČO 25752499, se sídlem Popovice 4, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav,

- **„Dodávka a instalace lištového osvětlení pro výstavní sály v Nové budově Národního muzea“**, která byla zadávána jako veřejná zakázka malého rozsahu na základě výzvy k podání nabídky ze dne 25. 5. 2021, č. j. 2021/2688/NM, č. z. VZ210138, jež byla uveřejněna na profilu zadavatele dne 27. 5. 2021 pod systémovým č. NEN N006/21/V00013405, a na jejíž předmět plnění byla dne 22. 6. 2021 uzavřena kupní smlouva a smlouva o dílo s vybraným dodavatelem Atelier design MM s. r. o., IČO 25752499, se sídlem Popovice 4, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0035/2022/VZ, č. j. ÚOHS-11825/2022/500 ze dne 6. 4. 2022

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Postup obviněného

Veřejná zakázka „Dodávka a instalace osvětlení do expozice s tématem Dějiny“

1. Obviněný – Národní muzeum, IČO 00023272, se sídlem Václavské náměstí 1700/68, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 16. 6. 2021 JUDr. Jaromírem Císařem, advokátem, ev. č. ČAK 07145, IČO 66229375, CÍSAŘ, ČEŠKA, SMUTNÝ s.r.o., advokátní kancelář, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4, (dále jen **„obviněný“** nebo **„zadavatel“**), který je veřejným zadavatelem dle § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„zákon“**) – zahájil na základě výzvy k podání nabídky ze dne 29. 4. 2021 zadávání veřejné zakázky malého rozsahu „Dodávka a instalace osvětlení do expozice s tématem Dějiny“ (dále jen **„VZ 1“**), jejíž předpokládanou hodnotu stanovil dle bodu 3 uvedené výzvy ve výši 1 600 000 Kč bez DPH.
2. Dne 18. 6. 2021 uzavřel obviněný se společností Atelier design MM s. r. o., IČO 25752499, se sídlem Popovice 4, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, (dále jen **„vybraný dodavatel“**) kupní smlouvu a smlouvu o dílo č. 210447, č. j. zadavatele 2021/2210/NM (dále

jen „**smlouva 1**“). V čl. 4. „Cena a platební podmínky“ smlouvy 1 byla sjednána cena předmětu plnění VZ 1 ve výši 1 333 172 Kč bez DPH (1 613 138,12 Kč s DPH).

Veřejná zakázka „Dodávka a instalace stropního a nástěnného osvětlení do expozic s tématem Příroda a Evoluce“

3. Obviněný zahájil na základě výzvy k podání nabídky ze dne 21. 5. 2021 zadávání veřejné zakázky malého rozsahu „Dodávka a instalace stropního a nástěnného osvětlení do expozic s tématem Příroda a Evoluce“ (dále jen „**VZ 2**“), jejíž předpokládanou hodnotu stanovil dle bodu 3 uvedené výzvy ve výši 1 950 000 Kč bez DPH.
4. Dne 21. 6. 2021 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem kupní smlouvu a smlouvu o dílo č. 210572, č. j. zadavatele 2021/2601/NM (dále jen „**smlouva 2**“). V čl. 4. „Cena a platební podmínky“ smlouvy 2 byla sjednána cena předmětu plnění VZ 2 ve výši 1 923 750 Kč bez DPH (2 327 737,50 Kč s DPH).

Veřejná zakázka „Dodávka a instalace lištového osvětlení pro výstavní sály v Nové budově Národního muzea“

5. Obviněný zahájil na základě výzvy k podání nabídky ze dne 25. 5. 2021 zadávání veřejné zakázky malého rozsahu „Dodávka a instalace lištového osvětlení pro výstavní sály v Nové budově Národního muzea“ (dále jen „**VZ 3**“), jejíž předpokládanou hodnotu stanovil dle bodu 3 uvedené výzvy ve výši 1 150 000 Kč bez DPH.
6. Dne 22. 6. 2021 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem kupní smlouvu a smlouvu o dílo č. 210583, č. j. zadavatele 2021/2687/NM (dále jen „**smlouva 3**“). V čl. 4. „Cena a platební podmínky“ smlouvy 3 byla sjednána cena předmětu plnění VZ 3 ve výši 853 400 Kč bez DPH (1 032 614 Kč s DPH).

II. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a předcházející postup

7. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 3. 6. 2021 podnět k prošetření postupu obviněného mimo jiné při zadávání výše uvedených veřejných zakázek.
8. Zahájení správního řízení o možném spáchání přestupku v souvislosti se zadáváním VZ 1, VZ 2 a VZ 3 Úřad obviněnému oznámil přípisem č. j. ÚOHS-02906/2022/536 ze dne 25. 1. 2022.

III. Napadené rozhodnutí

9. Dne 6. 4. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0035/2022/VZ, č. j. ÚOHS-11825/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
10. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nadlimitní veřejnou zakázku, jejímž předmětem je plnění vyplývající ze smlouvy 1, 2 a 3, zadal mimo zadávací řízení, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a na předmět plnění této nadlimitní veřejné zakázky uzavřel uvedené smlouvy. Výrokem II napadeného rozhodnutí byla obviněnému uložena pokuta ve výši 130 000 Kč.

Výrokem III napadeného rozhodnutí byla obviněnému uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

11. Výrok I napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tak, že shledal věcnou souvislost plnění podle smluv 1-3, když obviněný poptával táž osvětlení pouze v různém objemu. To Úřad doplnil technickými požadavky na jednotlivá svítidla, která jsou z větší části totožně definovaná pro jednotlivé veřejné zakázky. Podle Úřadu byly posuzované veřejné zakázky zadávány se stejným cílem, tj. realizovat nové expozice v prostorách Národního muzea. O funkční souvislosti však svědčí i dřívější snaha obviněného poptat obdobný předmět plnění v otevřeném zadávacím řízení na uzavření rámcové dohody. Tehdy se obviněný rozhodl k rozdělení plnění nepřistoupit, neboť jak sám uvedl, plnění vykazovala vzájemnou komplexnost. Místní souvislost Úřad konstatoval s ohledem na místa plnění dle smluv 1-3. Časová souvislost byla dle Úřadu taktéž dána, neboť jak výzvy k podání nabídek, tak jednotlivé smlouvy dělilo několik dnů. Úřad dále k námitce obviněného citoval ze souvisejícího rozhodnutí ze dne 4. 3. 2022 č. j. ÚOHS-05388/2022/162, ze kterého vyplývá, že § 258 odst. 2 zákona se vztahuje k zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z moci úřední, nikoliv k řízení o přestupku. Vzhledem k výše uvedenému a tomu, že součet předpokládaných hodnot VZ 1-3 překročil i limit pro určení nadlimitní veřejné zakázky, byl obviněný povinen plnění poptávat v některém z příslušných druhů zadávacího řízení dle zákona.
12. Při stanovení pokuty výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, následkům jeho spáchání, ale také k polehčující okolnosti spočívající v zajištění alespoň určité formy soutěže pro výběr dodavatele.

IV. Rozklad obviněného

13. Dne 21. 4. 2022 obdržel Úřad rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 6. 4. 2022. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

14. Obviněný namítá, že stěžovatel nevyužil možnosti podat námítky k zadavateli proti jeho postupu směřujícímu k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se zákonem, ačkoliv o postupu zadavatele věděl. S ohledem na § 258 odst. 2 zákona tak Úřad neměl podnět vyřizovat. Pokud tak učinil, postupoval nezákonně. Dojem Úřadu, že se § 258 odst. 2 zákona vztahuje pouze k řízení z moci úřední o přezkoumání úkonů zadavatele, není správný. Úřad je podle obviněného vázán zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí. Obviněný odkazuje na judikaturu Ústavního soudu, ze které dovozuje, že i pokud by měl Úřad pochybnosti o tom, zda bylo úmyslem zákonodárce zakázat vyřizování skutečně všech podnětů k zahájení řízení z moci úřední, nebyl oprávněn dovodit, že se na některá řízení zákaz nevztahuje, jen na základě teleologického výkladu, jak učinil v bodu 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
15. Obviněný rozporuje závěr Úřadu o neexistenci zásadních změn v přístupu Úřadu při řešení dělení veřejných zakázek. Původní rozhodovací praxe podle obviněného vycházela z premisy, že funkční celek představuje primárně věcnou a místní souvislost, případně funkční souvislost, která sama o sobě vycházela z předpokladu, že musí být vždy naplněna věcná souvislost, časová souvislost a zpravidla i místní souvislost. Zásadní odklon mělo dle obviněného přinést

rozhodnutí předsedy Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-R0089/2021/VZ ze dne 24. 6. 2021. Dle něj vystupuje do popředí hledisko funkce poptávaného celku, které nemusí být nutně vždy naplněno i tam, kde spolu plnění věcně, místně a časově souvisejí. Obviněný odkazuje na dvě rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 9. 7. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0055/2021/VZ a ÚOHS-R0087/2021/VZ, podle kterých může být funkční hledisko naplněno i tam, kde věcná a místní souvislost zcela chybí, přičemž naopak, i když spolu dvě plnění místně a věcně souvisí, nemusí se automaticky jednat o jeden funkční celek. Podle obviněného proto panuje značná právní nejistota zadavatelů.

16. Obviněný uvádí, že jednotlivé expozice dle VZ 1-3 vyžadují odlišné postupy, nástroje a portfolio nabízených svítidel, a proto mohou být realizovány odlišnými množinami dodavatelů. Různost dodavatelů, kteří na VZ 1-3 podali nabídku, je významným indikátorem, že mezi předměty plnění není dána věcná souvislost.
17. Podle obviněného je s podivem, že zatímco v bodě 71 napadeného rozhodnutí Úřad tvrdí, že při posuzování funkční souvislosti nehraje roli, zda došlo k samostatným výběrovým řízením na dodavatele, tedy že není nikterak relevantní skutečný postup zadavatele, v bodě 73 napadeného rozhodnutí Úřad má tvrdit opak, když stěžejním argumentem je právě postup zadavatele spočívající v zahájení jediného zadávacího řízení předcházejícího zadání VZ 1-3. Argumentace Úřadu je tak účelová a odůvodnění písemné zprávy k otázce důvodů nerozdělení tehdy zadávané veřejné zakázky irelevantní.
18. Úřad vůbec nereflektuje, že se jedná o samostatné expozice, které byly otevírány postupně, a že předmět plnění VZ 1, 2 i 3 plní svou samostatnou funkci a účel zcela nezávisle na sobě. Zadavatel je proto přesvědčen, že se o funkční celek nejedná, i kdyby bylo postaveno najisto, že jednotlivá plnění spolu věcně, místně a časově souvisejí. Ustanovení § 18 odst. 2 zákona neříká, že má zadavatel sčítat předpokládané hodnoty plnění, která nějakým způsobem souvisí určitým účelem, ale že samotná plnění musí tvořit konkrétní funkční celek. Jde o funkci poptávaného plnění, nikoliv širšího celku, jehož součástí jsou předměty jednotlivých veřejných zakázek.
19. Obviněný také odkazuje na závěry Soudního dvora Evropské unie ve věci C-16/98, a sice že funkční celek je technickou a hospodářskou (ekonomickou) charakteristikou a že musí jít o objektivně chápanou spojitost, nikoliv subjektivní, jak z pohledu zadavatele, tak z pohledu dodavatelů. Rozhodujícím pro dovození, zda se jedná o funkční celek, proto podle obviněného musí být závěr, zda předměty plnění jednotlivých veřejných zakázek samy o sobě plní technickou a ekonomickou funkci. To dle obviněného nepochybně platí v nyní posuzovaném případě.
20. Obviněný má za to, že při zadávání VZ 1-3 nepostupoval jakkoliv netransparentně ani způsobem omezujícím hospodářskou soutěž. Všechny veřejné zakázky byly uveřejněny na profilu zadavatele a všem potenciálním dodavatelům bylo umožněno podat nabídku. Podmínky účasti byly stanoveny způsobem, který nebyl jakkoliv více omezující než běžné zadávací podmínky veřejných zakázek zadávaných v zadávacích řízeních dle zákona. Obviněný také na plnění VZ 1-3 obdržel vždy vícero nabídek. Ani stěžovatel nebyl zkrácen na možnosti podat nabídky na plnění VZ 1-3.
21. Obviněnému není jasné, jakým způsobem by nedodržení pravidel pro minimální délku lhůty pro podání nabídek mělo způsobit netransparentnost prostředí pro soutěž v situaci,

kdy zadavatel VZ 1-3 zadal na základě transparentních pravidel ve výběrových řízeních. Nepravdivé má být tvrzení Úřadu, že byla limitována možnost uplatnit zákonem stanovené nástroje obrany proti možnému nezákonnému postupu zadavatele.

22. Obviněný zadal VZ 1-3 dne 18. 6. 2021, respektive 21. 6. 2021 a 22. 6. 2021. Úřad obdržel podnět dne 3. 6. 2021. Úřad tedy měl prostor zakročit proti údajně nezákonnému postupu zadavatele před uzavřením smluv. Místo toho Úřad zahájil správní řízení až s odstupem více než půl roku. S tím souvisí nesprávné vypořádání se s možnou polehčující okolností doby, která uplynula mezi spácháním přestupku a potrestáním obviněného.
23. Výše uložené pokuty se podle obviněného vymyká dosavadní rozhodovací praxi Úřadu v obdobných případech, a to zejména s ohledem na relativně nízkou „společnou hodnotu“ poptávaných plnění. Úřad bez zjevného důvodu uložil pokutu vyšší než 25 % maximální možné částky.

Závěr rozkladu

24. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

V. Řízení o rozkladu

25. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

26. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“) přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dále správnost uvedených výroků napadeného rozhodnutí a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
27. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

VI. K námitkám rozkladu

K námitce nesprávného procesního postupu Úřadu

28. Obviněný namítá, že stěžovatel nevyužil možnosti podat námitky k zadavateli proti jeho postupu směřujícímu k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu se zákonem, ačkoliv o postupu zadavatele věděl. S ohledem na § 258 odst. 2 zákona tak Úřad neměl podnět vyřizovat. Pokud tak učinil, postupoval nezákonně. Dojem Úřadu, že se § 258 odst. 2 zákona vztahuje pouze k řízení z moci úřední o přezkoumání úkonů zadavatele, není správný. Úřad je podle obviněného vázán zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí. Obviněný

odkazuje na judikaturu Ústavního soudu, ze které dovozuje, že i pokud by měl Úřad pochybnosti o tom, zda bylo úmyslem zákonodárce zakázat vyřizování skutečně všech podnětů k zahájení řízení z moci úřední, nebyl oprávněn dovodit, že se na některá řízení zákaz nevztahuje, jen na základě teleologického výkladu, jak učinil v bodu 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

29. Lze konstatovat, že pokud by Úřad přistoupil k vyřešení podnětu stěžovatele ještě před uzavřením smluv 1-3, podnět by s ohledem na ustanovení § 258 odst. 2 zákona a skutečnost, že stěžovatel nevyužil možnost podat námitky proti postupu zadavatele směřujícímu k zadání VZ 1-3 mimo zadávací řízení, nemohl vyřizovat.
30. To však neznamena, že Úřad nemůže skutečnosti, které při projednávání a zkoumání podnětu, zadávací dokumentace a dalších souvisejících dokumentů zjistil, využít k zahájení řízení o přestupku. Platí, že Úřad zahajuje řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání přestupku v okamžiku, kdy má dostatek indicií pro předběžný závěr o tom, že pravděpodobně ke spáchání přestupku došlo. Z hlediska principu legality (tj. musí být zahájeno o každém přestupku, o němž se správní orgán dozví), kterou je řízení ve věci možného spáchání přestupku ovládáno, je pak nerozhodné, zda byl ve věci podán podnět, či nikoliv.
31. Jak předseda Úřadu uvedl již v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0208/2019/VZ, č. j. ÚOHS-02152/2020/DJa ze dne 20. 1. 2020, „*smyslem ustanovení § 258 odst. 2 zákona je mimo jiné zamezit situaci, kdy se uchazeči o veřejnou zakázku vyhýbají užití zákonem předvídaných institutů ochrany proti nesprávnému postupu zadavatele (námitky, návrh), a to prostřednictvím podání neformálních podnětů k Úřadu v době, kdy je ještě možné do postupu zadavatele zasahovat, tedy před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku. Podání podnětu po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku naopak již nemůže vést k uložení nápravného opatření. Takový podnět tedy nelze zneužít k zadavatelem namítanému obcházení zákona. Ustanovení § 258 odst. 2 zákona je tedy s přihlédnutím jeho účelu třeba vyložit tak, že nezakazuje, aby Úřad na základě podnětu podaného po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku zahájil řízení o přestupku.*“
32. Byť je v tomto případě situace trochu odlišnější v tom, že stěžovatel podnět podal před uzavřením smluv 1-3, výsledek je stejný. Úřad před uzavřením smluv 1-3 o nápravném opatření, případně o nevyřízení podnětu podle § 258 odst. 2 zákona, nerozhodl, tedy nemohlo dojít k narušení smyslu tohoto ustanovení.
33. Výklad provedený Úřadem v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí není pouze výkladem teleologickým, ale také výkladem systematickým se zohledněním základních zásad správního řízení o přestupku. Je zřejmé, že právě systematika zákona, napojení § 258 odst. 2 na ostatní možné postupy zadavatele, stěžovatele a Úřadu a jejich celkový význam, nepřipouští užití § 258 odst. 2 zákona i na řízení o přestupku. V konečném důsledku by totiž Úřad nemohl přijímat podněty po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku od potenciálních účastníků zadávacího řízení, neboť by na základě skutečností obsažených v tomto podnětu nemohl zahájit řízení o přestupku. Takový závěr je zcela zřejmě nesprávný.
34. K nálezů Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2000, sp. zn. I. ÚS 22/99 uvádím, že se týká toho, že poznámka pod čarou, pokud tak není v zákoně výslovně uvedeno, není součástí právního předpisu. V daném případě však Úřad nerozšířil okruh situací, kdy může zahájit řízení

o přestupku. Úřad pouze uvedl, na jaké druhy řízení před Úřadem se § 258 odst. 2 zákona vztahuje, což doplnil citací s přesvědčivým odůvodněním.

35. Na základě výše uvedeného proto námitku nezákonného zahájení správního řízení o přestupku odmítám.

K výroku I napadeného rozhodnutí

36. Obviněný rozporuje závěr Úřadu o neexistenci zásadních změn v přístupu Úřadu při řešení dělení veřejných zakázek. Původní rozhodovací praxe podle obviněného vycházela z premisy, že funkční celek představuje primárně věcnou a místní souvislost, případně funkční souvislost, která sama o sobě vycházela z předpokladu, že musí být vždy naplněna věcná souvislost, časová souvislost a zpravidla i místní souvislost. Zásadní odklon mělo dle obviněného přinést rozhodnutí předsedy Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-R0089/2021/VZ ze dne 24. 6. 2021. Dle něj vystupuje do popředí hledisko funkce poptávaného celku, které nemusí být nutně vždy naplněno i tam, kde spolu plnění věcně, místně a časově souvisejí. Obviněný odkazuje na dvě rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 9. 7. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0055/2021/VZ a ÚOHS-R0087/2021/VZ, podle kterých může být funkční hledisko naplněno i tam, kde věcná a místní souvislost zcela chybí, přičemž naopak, i když spolu dvě plnění místně a věcně souvisí, nemusí se automaticky jednat o jeden funkční celek. Podle obviněného proto panuje značná právní nejistota zadavatelů.
37. K argumentaci změnou přístupu Úřadu uvádím, že obviněný hovoří o zásadní změně, která však nenastala. I v současné době totiž platí (jak Úřad uvedl v bodě 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí s využitím citace důvodové zprávy k zákonu), že součástí posuzování funkčního celku je posuzování věcné a místní souvislosti. To ale neznamená, že toto posuzování by mělo být absolutní bez přihlížení právě k důležitosti funkčního celku. Jsem si vědom vlastní rozhodovací praxe a souhlasím proto s obviněným, že funkční celek je stěžejním faktorem pro posouzení souvislosti plnění a věcná či místní souvislost za určitých okolností nemusí být naplněna (a naopak i když věcná a místní souvislost přítomna je, nemusí se o funkční celek jednat).
38. Je však potřeba uvést, že to, co obviněný rozporuje, je obecné pravidlo, zatímco ve prospěch nejednotnosti rozhodovací praxe argumentuje konkrétními specifickými případy, které dle něj nejednotnost zakládají. Případů, které mohou nastat při posuzování povinnosti počítat předpokládané hodnoty veřejných zakázek, je však nepřehledné množství a všechny nelze typizovat v souladu s přetrvávajícím obecným přístupem k posuzování funkčního celku.
39. Funkční celek veřejných zakázek je spolu s jejich časovou souvislostí podle § 18 odst. 2 zákona kritériem pro posouzení nutnosti počítat předpokládané hodnoty veřejných zakázek. Dílčími kritérii pro posouzení existence funkčního celku je pak dle dlouhodobé rozhodovací praxe posouzení souvislosti místní a věcné. Byť se rozhodovací praxe vyvíjí a jak uvádí obviněný, tato dílčí kritéria naplněna být v určitých případech nemusí, neznamená to, že by v přístupu Úřadu nastal zásadní posun v posuzování povinnosti podle § 18 odst. 2 zákona a že by tento posun mohl mít vliv na rozhodnutí ve věci.
40. Blíže k obviněným zmiňovaným rozhodnutím uvádím, že v případě vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0089/2021/VZ se jednalo o veřejnou zakázku na stavební práce, kde funkce daného celku nebyla dána. Chodníky v obci, které na sebe v prostoru nenavazovaly, totiž netvořily

funkční celek dohromady, ale každý z nich měl svoji funkci samostatnou. Důležitým faktorem však bylo to, že bližší místní souvislost jsem neshledal právě s ohledem na to, že mezi chodníky byla značná vzdálenost v rámci obce. Každý chodník tak měl svoji samostatnou funkci s ohledem na místo plnění a opačný závěr by znamenal příliš široké určení funkčního celku. V dalším navrhovatelem namítaném rozhodnutí č. j. ÚOHS-13125/2021/163/MBr ze dne 11. 5. 2021 (sp. zn. ÚOHS-R0055/2021/VZ) jsem uvedl, že „*technologická souvislost mezi jednotlivými generely přítomna je, neboť oba jsou součástí zastřešující strategie koncepce zdravotnictví a oba tuto koncepci ovlivňují. V daném případě tak jde o situaci, která je podobná ‚typu‘ funkčního celku, který existuje mezi plněními, jejichž podoba je, byť i nepřímo, navzájem ovlivněna. Informace, které budou obsahem jednoho generelu, bude zadavatel nucen zohlednit za přihlídnutí k informacím, které budou obsahem druhého generelu a vice versa. Oba generely (a reakce na ně) jsou tedy natolik provázené, že mezi nimi lze dovodit funkční celek.*“ Ve třetím odkazovaném rozhodnutí č. j. ÚOHS-21886/2021/161/EDo ze dne 12. 7. 2021 (sp. zn. ÚOHS-R0087/2021/VZ) jsem nikterak nerozporoval předchozí úvahy Úřadu týkající se posouzení funkčního celku. Předmětem tohoto rozhodnutí byla změna výroku rozhodnutí s ohledem na to, že Úřad sčítal předpokládanou hodnotu i se zakázkou, při jejímž zadávání dosud nebylo zřejmé, zda budou k provedení revitalizace objektu nezbytné i další stavební práce. To však neznamená, že plnění netvořila funkční celek. Jednotlivé sčítané zakázky totiž byly etapami rekonstrukce památníku a jejich funkční souvislost tak byla zcela zřejmá.

41. Nesouhlasím s obviněným, že by se daná rozhodnutí v obecných rysech odchylovala od zavedené rozhodovací praxe. Funkční celek je stále stěžejní součástí posouzení povinnosti sčítat předpokládané hodnoty veřejných zakázek, nelze však typizovat, co daný funkční celek obecně tvoří. Jak je uvedeno výše, v každém případě může být funkční celek založen na jiných okolnostech. Závěry citovaných rozhodnutí nejsou tímto rozhodnutím o rozkladu rozporovány.
42. Mám proto za to, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je založeno na správných východiscích a odpovídá dlouhodobé rozhodovací praxi Úřadu v obdobných věcech. Námitku proto odmítám.
43. Obviněný uvádí, že jednotlivé expozice dle VZ 1-3 vyžadují odlišné postupy, nástroje a portfolio nabízených svítidel, a proto mohou být realizovány odlišnými množinami dodavatelů. Různost dodavatelů, kteří na VZ 1-3 podali nabídku, má být významným indikátorem, že mezi předměty plnění není dána věcná souvislost.
44. Zatímco aktuálně obviněný zastává postoj, že plnění na základě VZ 1-3 vyžadují odlišné postupy, nástroje a portfolio nabízených svítidel a mohou tak být realizovány různými množinami dodavatelů, jak vyplývá z bodů 74 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí, dříve obviněný tento postoj nezastával a měl za to, že jej může realizovat jeden dodavatel. Tedy ani ne různí dodavatelé v jedné veřejné zakázce rozdělené na části, ale jeden dodavatel. Ani Úřad ani já při přezkoumávání závěrů Úřadu jsme neshledali žádné relevantní argumenty pro tento posun, které by nynější rozdělení plnění mohly odůvodnit, a ani obviněný je nenabízí. Obviněný mohl poukázat na konkrétní rozdíly v předmětu tehdejší veřejné zakázky a VZ 1-3, ale neučinil tak.
45. Co se týká samotné věcné souvislosti plnění, tedy předmětů plnění VZ 1-3, Úřad v bodech 66-70 odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal, proč nenachází v plněních na základě smluv

1-3 zásadnější rozdíly. S tímto odůvodněním se ztotožňuji a dodávám, že ani obviněný kromě velmi obecného rozporování závěrů Úřadu nepředkládá argumentaci, kterou by mohl tyto závěry vyvrátit. Je zcela zřejmé, že předměty plnění jsou fakticky totožné a i požadavky na samotná svítidla poptávaná v rámci VZ 1-3 jsou taktéž velmi obdobné.

46. Ačkoliv různost dodavatelů, kteří na veřejné zakázky podají nabídky, skutečně může být indikátorem různosti samotného plnění (tj. posouzení věcné souvislosti plnění), v tomto konkrétním případě se o takový indikátor jednat nemůže. Na VZ 1-3 podali nabídku vždy dva totožní dodavatelé, kteří byli v případě VZ 1 doplněni jedním dalším dodavatelem. To spíše značí, že okruhy dodavatelů jsou obdobné než naopak, jak se snaží navodit obviněný.
47. Podle obviněného je s podivem, že zatímco v bodě 71 napadeného rozhodnutí Úřad tvrdí, že při posuzování funkční souvislosti nehraje roli, zda došlo k samostatným výběrovým řízením na dodavatele, tedy že není nikterak relevantní skutečný postup zadavatele, v bodě 73 napadeného rozhodnutí Úřad má tvrdit opak, když stěžejním argumentem je právě postup zadavatele spočívající v zahájení jediného zadávacího řízení předcházejícího zadání VZ 1-3. Argumentace Úřadu je tak účelová a odůvodnění písemné zprávy k otázce důvodů nerozdělení tehdy zadávané veřejné zakázky irelevantní.
48. Závěry Úřadu z bodu 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí znamenají, že pro určení, že se jedná o samostatné veřejné zakázky, nehraje roli, že je zadavatel zadával samostatně. Tedy jde o to, že formální samostatnost veřejné zakázky nemůže určovat i její funkční samostatnost a nezávislost na jiné veřejné zakázce. Naopak bod 74 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí (byť obviněný uvádí bod 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jeho argumenty směřují spíše právě do bodu 74) směřuje k popsání dřívějšího přesvědčení obviněného o funkční souvislosti (či komplexnosti) plnění, které dříve zadával jako jeden celek v rámci jedné veřejné zakázky. Tyto dva body napadeného rozhodnutí tak nejsou v rozporu, ale každý směřuje k jiné situaci.
49. Dřívější přesvědčení obviněného není jediným argumentem o funkční souvislosti plnění na základě smluv 1-3, je však argumentem zásadním, neboť zcela zřejmě ukazuje na postoj obviněného o souvislosti daných plnění. Obviněný pak nikterak neodůvodnil svůj názorový posun ohledně funkční souvislosti (komplexnosti) plnění v čase a jak jsem již uvedl, nenašel ho ani Úřad, s čímž souhlasím. Písemná zpráva zadavatele proto není irelevantní, ale naopak je v tomto případě důležitou součástí posouzení funkční souvislosti.
50. Dle obviněného Úřad vůbec nereflektuje, že se jedná o samostatné expozice, které byly otevírány postupně, a že předmět plnění VZ 1, 2 i 3 plní svou samostatnou funkci a účel zcela nezávisle na sobě. Zadavatel je proto přesvědčen, že se o funkční celek nejedná, i kdyby bylo postaveno najisto, že jednotlivá plnění spolu věcně, místně a časově souvisejí. Ustanovení § 18 odst. 2 zákona neříká, že má zadavatel sčítat předpokládané hodnoty plnění, která nějakým způsobem souvisí určitým účelem, ale že samotná plnění musí tvořit konkrétní funkční celek. Jde o funkci poptávaného plnění, nikoliv širšího celku, jehož součástí jsou předměty jednotlivých veřejných zakázek.
51. Nelze rozporovat tvrzení obviněného, že každá z VZ 1-3 má svoji užší funkci i sama o sobě. Tak tomu je ale v případě posuzování dělení veřejných zakázek často. Stěžejní však je, zda lze shledat funkční souvislost mezi předmětnými veřejnými zakázkami, zda VZ 1-3 ve svém souhrnu byly zadávány za určitým účelem. Tento účel Úřad určil v bodě 73, což učinil

na základě vlastního zjišťování, ale také na základě již zmiňované předchozí veřejné zakázky, kdy byly předměty VZ 1-3 zadávány v rámci této jedné veřejné zakázky.

52. Obviněný nejprve uvádí, že plnění musí tvořit funkční celek, aby jejich hodnoty mohly být sčítány, ale zároveň tvrdí, že jde o funkci poptávaného plnění, nikoliv širšího celku. Aby však bylo možné zjistit, zda jednotlivá plnění funkční celek tvoří, je nutné určit, zda existuje cíl či účel, který je spojuje. Je zřejmé, že tento účel nemůže být příliš obecného rázu, neboť v takovém případě by byli zadavatelé nuceni sčítat předpokládané hodnoty zakázek spolu fakticky nesouvisejících. Pokud jde ale o sčítání předpokládaných hodnot v případě realizace jednotlivých expozičních, respektive zajištění osvětlení při realizaci jednotlivých expozičních a zároveň je zcela zřejmá časová souvislost (kterou obviněný nerozporuje), nemám tento účel za příliš široký.
53. Obviněný v další námitce odkazuje na závěry Soudního dvora Evropské unie ve věci C-16/98, a sice že funkční celek je technickou a hospodářskou (ekonomickou) charakteristikou a že musí jít o objektivně chápanou spojitost, nikoliv subjektivní, jak z pohledu zadavatele, tak z pohledu dodavatelů. Rozhodujícím pro dovození, zda se jedná o funkční celek, proto podle obviněného musí být závěr, zda předměty plnění jednotlivých veřejných zakázek samy o sobě plní technickou a ekonomickou funkci. To dle obviněného nepochybně platí v nyní posuzovaném případě.
54. Především je nutné konstatovat, že uvedené rozhodnutí se vztahuje ke stavebním pracím v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací a konkrétním předmětem řešení bylo, zda je nutné sčítat hodnotu zakázky na elektrickou síť s hodnotou zakázky na síť pouličního osvětlení napájenou onou elektrickou sítí. V právě řešeném případě však jde o tři fakticky totožná plnění, nikoliv plnění, která se mohou podmiňovat. Pokud bychom však čerpali obecné závěry z uvedeného rozhodnutí, nelze dospět k jinému závěru, než že technická a ekonomická funkce plnění podle smluv 1-3 je totožná, a to s ohledem na to, že je poptáváno velmi obdobné plnění. Plnění dle smluv 1-3 nejsou provázána tak, že jedna podmiňuje druhou, ale tak, že všechny jsou zadány se stejnou funkcí (za stejným účelem). Dále je nutné uvést, že dané rozhodnutí nikde nehovoří o nutnosti objektivně chápané spojitosti.
55. Obviněný má za to, že při zadávání VZ 1-3 nepostupoval jakkoliv netransparentně ani způsobem omezujícím hospodářskou soutěž. Všechny veřejné zakázky byly uveřejněny na profilu zadavatele a všem potenciálním dodavatelům bylo umožněno podat nabídku. Podmínky účasti byly stanoveny způsobem, který nebyl jakkoliv více omezující než běžné zadávací podmínky veřejných zakázek zadávaných v zadávacích řízeních dle zákona. Obviněný také na plnění VZ 1-3 obdržel vždy vícero nabídek. Ani stěžovatel nebyl zkrácen na možnosti podat nabídku na plnění VZ 1-3.
56. Jak konkrétně obviněný při zadávání VZ 1-3 mohl omezit hospodářskou soutěž, Úřad uvedl například v bodě 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jedná se především o stanovení lhůt pro podání nabídek. Je pak vhodné zopakovat i závěr Úřadu z bodu 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy že není nutné zkoumat, zda skutečně mělo porušení zákona v podobě zadání VZ 1-3 mimo zadávací řízení dopad na chráněné zájmy, ale postačí potenciální ohrožení. Pro posouzení tak nemůže být důležité tvrzení obviněného, že bylo všem potenciálním dodavatelům umožněno podat nabídky, ale fakt, že tato možnost byla ohrožena/omezena.

57. Tedy ani skutečnost, zda byl stěžovatel (či jiný potenciální dodavatel) skutečně nezákonným způsobem zkrácen na možnosti podat nabídky na plnění VZ 1-3, není předmětem posouzení, neboť jeho předmětem není zákonnost zadávacích podmínek na VZ 1-3. Jak již bylo uvedeno, s ohledem na ohrožovací povahu řešeného přestupku postačí potenciální ohrožení hospodářské soutěže. Proto také není pro daný případ důležité, zda byly či nebyly podmínky účasti stanoveny způsobem, který je srovnatelně (tedy důvodně/přípustně) omezující jako zadávací podmínky v běžných zadávacích řízeních.
58. Pokud obviněnému není jasné, jakým způsobem by nedodržení pravidel pro minimální délku lhůty pro podání nabídek mělo způsobit netransparentnost prostředí pro soutěž v situaci, kdy zadavatel VZ 1-3 zadal dle něj na základě transparentních pravidel ve výběrových řízeních, je potřeba uvést, že minimální délka lhůty pro podání nabídek zajišťuje, že potenciální dodavatelé budou mít dostatek času pro sestavení nabídek, se kterými vstoupí do zadávacího řízení na konkrétní veřejnou zakázku. Pokud tedy obviněný mimo jakékoliv zadávací řízení stanovil lhůty pro podání nabídek, které neodpovídají ani nejkratším možným lhůtám, které zákon předpokládá (k tomu odkazuji na bod 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí), je zřejmé, že tím mohl omezit možnost některých dodavatelů se soutěže o VZ 1-3 zúčastnit. Úřad navíc tento postup obviněného neoznačil za netransparentní, ale jako krok, který není v souladu se zákonem.
59. Nepravdivé má být dle obviněného tvrzení Úřadu, že byla limitována možnost uplatnit zákonem stanovené nástroje obrany proti možnému nezákonnému postupu zadavatele. Konstatuji, že dodavatelé nemohli brojit proti případným nezákonným zadávacím podmínkám, ale pouze proti samotnému postupu, který směřoval k zadání VZ 1-3 mimo zadávací řízení. Pokud by obviněný podle zákona postupoval, mohly být jím stanovené zadávací podmínky přezkoumány, a i v tomto případě mohlo dojít k účasti i jiných dodavatelů s konečným důsledkem dosažení nižší ceny za plnění podle smluv 1-3. Přezkoumán také mohl být postup obviněného při výběru dodavatele.
60. Relevantním argumentem nemůže být ani tvrzení, že obviněný na plnění VZ 1-3 obdržel vždy vícero nabídek. Zprvce konstatuji, že se jednalo vždy o dva totožné dodavatele, ke kterým v případě VZ 1 přistoupil dodavatel třetí. Zadruhé tento fakt nikterak nevyvrací, že takových dodavatelů mohlo být při dodržení zákonných pravidel více.
61. Uzavírám proto, že se ztotožňuji s posouzením Úřadu týkajícím se povinnosti sečíst předpokládané hodnoty VZ 1-3. Námitky obviněného jsem neshledal relevantními, a proto je jako celek odmítám.
62. I v částech nerozporovaných námitkami obviněného se ztotožňuji s posouzením Úřadu a jeho odůvodněním. Obecné závěry Úřadu k povinnosti sčítat předpokládanou hodnotu, respektive k dělení veřejných zakázek jsou úplné a vhodně uvádí východiska, na základě kterých Úřad následně posuzoval věcnou, funkční, místní a časovou souvislost plnění podle smluv 1-3. Úřad také dle zákona určil celkovou předpokládanou hodnotu plnění a konstatoval, že přesáhla i hodnotu pro určení nadlimitní veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že považuji za správné i posouzení vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, mám za správný a zákonný i výrok I napadeného rozhodnutí i celé jeho odůvodnění.

K výroku II a III napadeného rozhodnutí

63. Obviněný zadal VZ 1-3 dne 18. 6. 2021, respektive 21. 6. 2021 a 22. 6. 2021. Úřad obdržel podnět dne 3. 6. 2021. Úřad tedy podle obviněného měl prostor zakročit proti údajně nezákonnému postupu zadavatele před uzavřením smluv. Místo toho Úřad zahájil správní řízení až s odstupem více než půl roku. S tím souvisí nesprávné vypořádání se s možnou polehčující okolností doby, která uplynula mezi spácháním přestupku a potrestáním obviněného. Výše uložené pokuty se podle obviněného vymyká dosavadní rozhodovací praxi Úřadu v obdobných případech, a to zejména s ohledem na relativně nízkou „společnou hodnotu“ poptávaných plnění. Úřad bez zjevného důvodu uložil pokutu vyšší než 25 % maximální možné částky.
64. Úvodem lze konstatovat, že Úřad na podnět doručený dne 3. 6. 2021 reagoval tak, že dne 8. 6. 2021 obviněnému doručil výzvu k předložení zadávací dokumentace a vyjádření k podnětu. Na tuto výzvu obviněný reagoval dne 18. 6. 2021 doručením vyjádření k podnětu a zadávací dokumentace. Týž den obviněný uzavřel smlouvu 1. Vzhledem k tomu, že Úřad v této době dosud nezahájil řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (čekal mimo jiné na vyjádření obviněného), neměl širší manipulační prostor, jak na podnět stěžovatele reagovat než po přezkoumání doručených materiálů zahájit řízení o přestupku. Předběžné opatření spočívající v zákazu uzavření smluv Úřad totiž mohl uložit až ve správním řízení. Po doručení zadávací dokumentace pak došlo již dne 21. 6. 2021 a 22. 6. 2021 k uzavření smlouvy 2, respektive smlouvy 3. Námitky obviněného kritizující postup Úřadu tak nejsou s ohledem na tento časový vývoj relevantní.
65. Co se týká doby, která uplynula mezi spácháním přestupku a potrestáním obviněného, nemám za to, že by se jednalo o takovou dobu, která by mohla relativizovat vztah mezi přestupkem a ukládanou sankcí, respektive účel trestu. Doba necelého roku je s ohledem na skutečnost, že se Úřad podnětem stěžovatele zabýval fakticky okamžitě (jak již bylo uvedeno, ze správního spisu vyplývá, že podnět byl Úřadu doručen dne 3. 6. 2021 a výzva k předložení dokumentace a vyjádření k podnětu byla obviněnému doručena dne 8. 6. 2021) a k rozhodnutí o přestupku dospěl v řádu měsíců, dobou přiměřenou a rozhodně nikoliv naplňující podmínky pro zohlednění tohoto typu polehčující okolnosti. Aby mohla být tato polehčující okolnost uvažována, musela by se dle judikatury doba od spáchání přestupku například blížit zániku deliktní odpovědnosti. Tak tomu v tomto případě není.
66. Důvody, které Úřad vedly k uložení konkrétní výše pokuty, jsou uvedeny v bodech 100–124 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud obviněný tvrdí, že se výše pokuty vymyká dosavadní praxi Úřadu, neuvádí zároveň takovou relevantní rozhodovací praxi, která by jeho slova potvrzovala. Obviněný má za to, že daná pokuta je ukládána za významně závažnější přestupková jednání. K tomu lze především odkázat na bod 111 a násl. odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad vysvětluje, proč je nutné jednání obviněného považovat typově za velmi závažné. Právě s ohledem na vysokou závažnost nezákonného postupu zadavatele nelze souhlasit s jeho argumentací, že jsou obdobné pokuty ukládány za významně závažnější přestupková jednání.
67. Opakuji a uzavírám, že Úřad při stanovování výše pokuty správně přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného přestupku, přičemž shledal, že se jedná o přestupek typově velmi závažný. Obviněný porušil právem chráněný zájem na řádné hospodářské soutěži. Následkem postupu obviněného pak mohlo dojít k omezení okruhu potenciálních dodavatelů, a tedy

k potenciálnímu vyloučení řádné hospodářské soutěže. Úřad také správně posoudil možné přitěžující a polehčující okolnosti, které mohly při určení výše pokuty hrát roli.

68. Vzhledem k tomu, že nemám ani z jiných důvodů za to, že by uložená pokuta vykazovala znaky nezákonnosti, zamítám námitky obviněného vůči výroku o pokutě a konstatuji, že uložená pokuta je přezkoumatelně odůvodněná a vyhovující požadavkům zákona a funkcím, které má naplňovat.
69. S ohledem na akcesoritu výroku III napadeného rozhodnutí o náhradě nákladů řízení jsem přistoupil k přezkoumání i tohoto výroku. Shledávám, že Úřad správně a na základě přezkoumatelných úvah a odkazů na zákonná a podzákonná ustanovení stanovil obviněnému povinnost uhradit náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, a to s ohledem na fakt, že správní řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného.

VII. Závěr

70. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, nebyly shledány důvody pro změnu nebo zrušení napadeného rozhodnutí. Rozhodl jsem proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

JUDr. Jaromír Císař, advokát, Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy